

Φ.— Μήτε τὸν Φλαμῆ, κοῦτ᾽,
δὲν τὸν ἴγνῶρῃσα ποτέ.

Π.— Ἰβρώτος πατριωτικοῦ πλημμύρα μᾶς μουσακέει.
Φ.— Βλέπω παλῶ μᾶς ἴγνῶρῃμο, τὸν Στάθη τὸν Κοκῆβη.
Στοιμῶλος ἦτο Βουλευτῆς ἀρχαίων ἡμερῶν
κ' ἄφινε τὸ ταμπάρο του νὰ δίνη τὸ παρών.

Π.— Ἐτὸ Προεδρεῖο κῦτταξὶ τὸν γέρο Κατριβάνο...
Φ.— Ὅγδοντα χρόνῳ, Περικλῆ, καὶ κἀν παραπάνω.
Φορετὶ βελάδ' ἀρχαίτην ἱστορικήν ἐκκλησίαν,
ἀναγομένην ἔσδον συρμὸν τῆς πρῆβη Βασιλείας.

Π.— Σέρεις Θεσσαλὸ κανένα, τὸν Κοτρώτσο, τὸν Καρα;
Φ.— Δὲν τοὺς ξέρω, μασκαρα.
Π.— Τότε λοιπὸν ἡ μάννα σου εἰ κούναγε, ζαγαρά;
Φ.— Βλέπω μὰ μὲ ρεπούμπλικα τὸν Σπύρο τὸν Τσαγγαρή.

Π.— Ἰβὺ κ' ὁ Πῶπ ὁ Ψαρριανός, ποῦναι καλέμει πρῶτης.
Φ.— Ἰβὺ κ' ὁ Σίμος, φλογερὸς καὶ ποθορὸς Ἡπειρώτης.
Π.— Νὰ κ' ὁ Γιολλάσης, πρὸμαχος τῶν λαϊκῶν κ' αὐτὸς.
Φ.— Νὰ κ' ὁ Γρανίτσας, Περικλῆ, γρανίτης θονατὸς,
δλα γενναῖοι πρόδρομοι καὶ δημοσιογράφοι...
Π.— Σιμόνι: σδὸν Φιλάρετο ριζοσπαστῶν συνάφι.

Φ.— Τι συμφορμὸς σὲ κόμματα, σὲ φύλα καὶ σὲ γένη!...
Π.— Ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Φαραῶ τρανὸς Μπενάκης μπαίνει,
ἔπου καθεὶς τὸν ἐκτιμᾷ, κ' Ἕλληγ κ' ἄν Φελλάχος.
Φ.— Μὲ τῆς Διπλῆς τῆς ἐκλογαῖς ἔτριξε νέο πᾶχος.
Π.— Ἐκ γῆς Αἰγύπτου κίβροδος καὶ πλοῦτος ἴσθην Ἑλλάδα,
ποῦ κάπσχηγ κατήνητος τὸ Φαραῶ γελάδα.

Φ.— Πορὸς ἐπέιτος, Περικλῆ, ποῦναι σὸν ἀνεμοδοορα;
Π.— Κῦτταξὶ τὸν Ρακτῶδῶν μὲ φηλόκαπελαδοορα.
Φ.— Νὰ κ' ὁ Ράλλης, χαιρετᾷ
καὶ μορφεῖ: πούκου φῶλλο,
κ' ἔσποιον Κρητικὸ κῦττα
τὸν θαρρεῖ δινέ του φίλο.

Π.— Ἄμμ' ὁ Κυριακοῦλης;
Φ.— Λεῖπει.
Π.— Γράζουν πῶς οἱ συμπεθέροι
θὰ ξεχώσουμε τὴν κᾶχη καὶ θ' ἔδωσαν τὸ χέρι.

Φ.— Ἄμμ' ὁ Θεοτόκης ποῦναμ;... δὲν τὸν βλέπω ἴσθὰ κοπάδα,
κ' ἔρωτῶν ἀπὸ τῆς στᾶνης ἴσθ' ἄν
ποῦ νὰ ἔρισκεται, εἰ κανένα,
καὶ πῶς πήγανε τὰ λάδα.

Π.— Πάλι τῆς ἀφῶγῆς γωνιάς
παιδινα θ' ἀνακουσοῦ...
Φ.— Γῆλ' στάσου τῆς Κεφαλλονιάς,
νὰ δᾷ τὸν Μονοκροῦσο,...

ποῦναι καὶ τοῦτος δεξιὸς εἰς τὸ κρατιν ἦνίας...

Π.— Βλέπω κοντοὺς βλάτω ἴψηλὸς ὑψίστης περινοίας.

Φ.— Πᾶνε καὶ φοῦοκαί μᾶς παλγαῖς
καὶ παραμύθα μύθοιοι,
καὶ κῆθῶνε ἴψηλὰ φρωλαῖς
ἴψηλοὶ καὶ κοντοπῆθοιοι.

Π.— Πρὸς δλους καὶ τὰ χέρια μου καὶ τὴν φωνῆν ὑψῶ.
Φ.— Νὰ κ' ὁ Στρατοῦλης, ποῦκανε λουτρά ἴσθην Αἰθιόφῶ.
Π.— Κ' ἄλλοι πολλοὶ θὰ μᾶς ποῦνε.
Φ.— Κ' ὁ Βενιζέλος ποῦναι;
Π.— Ἐρχεται τώρα πλέον
Κρῆς Ἡρακλῆς παλαιῶν
κατ' ἄλλων Ἡρακλῶν
ποῦ ροπαλοφοροῦν
παρὰ τῆ Βασιλεῖ,
καὶ Στέμματα φρουροῦν
τὰ μάλιστ' ἀσφαλῆ.

Ὁ λόγος ὁ Βασιλικὸς τὰ μάλα πανηγυρικός.

Φ.— Τὸ Στέμμα τώρα μᾶς μίλει
καὶ τὰ καπέλα ἐγάλιτε...
Π.— Ἄκουσ' εἰ λέει Φασουλή;
Φ.— Μὰς λέει: πῶς ἀγάλλεται.

Π.— Καὶ ποῦς δὲν ἀγάλλεται σ' αὐτὸ τὸ περιβόλι,
ποῦ τὸ λαμπρῶνον Στέμματα, Κοιθέρνα, κ' ἡμᾶς δλοι;
Φ.— Νομίζω καὶ γὰρ τοὺς θεομοῦς πῶς λέει κἀν εἰ
καὶ θράσιν κατὰ Σύνταγμα πᾶρ δῶλον μὲς ζητεῖ,
κ' ὁ νέοι πληρεξούσιοι νὰ κάνουν ἴσυχια.
Π.— Μπράβο... δὲν λέει τίποτα καὶ γὰρ Πατριαρχεῖα;
Φ.— Δὲν λέει τίποτα γ' αὐτὰ...
Π.— Πρόσεξε, Φασουλή...
Φ.— Νομίζω γὰρ τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας πῶς μίλει,
Π.— Σὺ εἰ νομίζεις ἐθνικὴν ἀνάγκην, τσαναμπῆτη;
Φ.— Νὰ τρώμε καὶ νὰ πίνουμε σ' αὐτὸ τὸ Βιλαῖτι.

Τι λόγος, Περικλέτο μου, ποῦ σδῶνονε καιροῖ,
καὶ χῖνεται δροσῆ...
Π.— Δὲν ἀναφέρει τίποτα καὶ γὰρ τὴν ἐκδρομή,
ποῦγινε ἴσθ' ἠσῆξ;

Φ.— Τι λόγος πανηγυρικός ὕψης ἀρχιστάτης,
ποῦ λὲς πῶς τὸ εὐσχεῖς κανίνας Ἰσοκράτης;
Π.— Αὐτὴν τὴν ἄρα, Φασουλή, παντοῦ διαλαλεῖται
πῶς ὁ Γρυπάρης ἐμεινε καὶ δὲν ἀνακαλεῖται.

Φ.— Ὡ δῶσπονοι ποῦναμ!...
ὁ λόγος τελεῖσθῆναι...
καὶ πάρτον καὶ διάδαστον τὰ μῆθος τὰ ρίστα...
φιντό λα μούζικα, πασοῦτα λα φέστα.